

3.	P	Kunigunda, cesarica	Otoče	17.30	za pozabljene duše
4.	T	Kazimir, kralj	Dobrava	17.30	† Aleksandro Dolar
5.	S	PEPELNICA strogi post	Kamna Gorica	17.30	†† Klemena in Cirila Oblak
6.	Č	Nika, redovnica	Dobrava	17.30	† Antona Kosel
7.	P	Perpetua in Felicita, muč.	Kamna Gorica	17.00 17.30	križev pot po namenu
8.	S	Janez od Boga, redovnik	Dobrava	17.00	dopoldne obhajam bolnike †† Olgo in Jožeta Guzej
9.	N	1. POSTNA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	† Janka Pogačnika, obl.
10.	P	40 mučencev iz Armenije	Otoče	17.30	v dober namen
11.	T	Benedikt, škof	Kamna Gorica	17.30	†† Marijo Erman, obl. In Staneta
12.	S	Justina, redovnica	Kamna Gorica	17.30	v zahvalo
13.	Č	Kristina, dev. in mučenka	Dobrava	17.30	† Jožeta Pretnarja
14.	P	Matilda, kraljica	Kamna Gorica	17.00 17.30	križev pot † Danico Mulej
15.	S	Ludovika, red.	Kamna Gorica	17.00	za farane
16.	N	2. POSTNA NEDELJA	Dobrava	8.00	†† Petra in Malko Potočnik

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Cerkev za postni čas določa posebne oblike spokornosti: Strogi post je na pepelnično sredo in na veliki petek. Ta dva dneva se le enkrat na dan do s tega najemo in se zdržimo mesnih jedi. Strogi post veže od izpolnjenega 18. leta do začetka 60. leta. Samo zdržek od mesnih jedi je na vse petke v letu. Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta. Kadar je praznik (cerkveni ali državni) na petek ali je kakšna slovesnost v družini (poroka, pogreb ...), post in zdržek odpadeta!

Izdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avszenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 5. (od 2. 3. do 16. 3. 2025)

SKLEPNI DOKUMENT SINODE O SINODALNOSTI

»V različnih trenutkih sinodalne poti, ki sem jo začel oktobra 2021, smo poslušali, kaj Sveti Duh govori cerkvam v sedanjem času. Sklepni dokument XVI. splošnega rednega zasedanja škofovske sinode prinaša sadove poti, ki sta jo zaznamovala poslušanje Božjega ljudstva in razločevanje pastirjev. Celotna Cerkev se je pustila razsvetliti Svetemu Duhu in je bila poklicana, da dojame svojo izkušnjo ter opredeli korake, ki jih je treba storiti, da bi živela občestvo, uresničevala soudeležbo in udeležala poslanstvo, ki ji ga je zaupal Jezus Kristus. Sinodalna pot, ki se je začela v krajevnih cerkvah, je nato potekala na narodnih in celinskih ravneh ter pripeljala do obhajanja zasedanja škofovske sinode na dveh zborovanjih: oktobra 2023 in oktobra 2024. Sedaj se pot nadaljuje v krajevnih cerkvah in njihovih občestvih, da s koristjo uporabijo sklepni dokument, o katerem so udeleženci zasedanja 26. oktobra glasovali in ga potrdili v vseh njegovih delih. Tudi sam sem ga odobril in s podpisom odredil njegovo objavo ter se tako pridružil tistemu »mi« sinodalnega zasedanja, ki s sklepnim dokumentom nagovarja sveto verno Božje ljudstvo...«

papež Francišek v Spremni besedi sklepnega dokumenta

SRČE SINODALNOSTI - Sveti Duh nas kliče k spreobrnjenju

»Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, ko je bila še tema, h grobu in je videla, da je bil kamen odvaljen od groba. Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad« (Jn 20,1-2)

13. V velikonočnem jutru srečamo tri učence: Marijo iz Magdale, Simona Petra in učenca, ki ga je Jezus ljubil. Vsak od njih išče Gospoda na svoj način; vsak ima svojo vlogo v svitu upanja. Marijo Magdaleno žene ljubezen, ki jo kot prvo pripelje h grobu. Peter in ljubljeni učenec, ki ju je obvestila, se odpravita h grobu; ljubljeni učenec teče v moči mladosti, išče s pogledom tistega, ki prvi zazna, vendar je sposoben prepustiti korak starejšemu, ki mu je bila zaupana naloga voditelja. Petra, obteženega z zatajivitvijo Gospoda, čaka srečanje z usmiljenjem, katerega služabnik bo postal v Cerkvi. Marija ostane na vrtu, poklicana je po imenu, prepozna Gospoda, ki jo pošilja, da skupnosti učencev oznani njegovo vstajenje. Zato jo Cerkev priznava kot apostolko apostolov. Njihova odvisnost drug od drugega uteleša srce sinodalnosti.

14. Cerkev obstaja, da bi svetu pričevala o odločilnem zgodovinskem dogodku – Jezusovem vstajenju. Vstali prinaša svetu mir in nam daje dar svojega Duha. Živi Kristus je vir resnične svobode, temelj upanja, ki ne razočara, razodetje resničnega Božjega obličja in človekove končne usode. **Evangeliji nam govorijo, da je za vstop v velikonočno vero in za to, da bi postali njeni pričevalci, treba prepoznati svojo notranjo praznino, temo strahu, dvoma in greha. Toda tisti, ki imajo v temi pogum, da gredo ven in iščejo, dejansko odkrijejo, da so iskani, poklicani po imenu, da jim je odpuščeno in da so poslani skupaj s svojimi brati in sestrami.**

CERKEV – BOŽJE LJUDSTVO, ZAKRAMENT EDINOSTI

15. Istovetnost Božjega ljudstva izhaja iz krsta v imenu Očeta, Sina in Svetega Duha. Uresničuje se kot klic k svetosti in misijonsko naročilo povabiti vse narode k sprejetju daru odrešenja (prim. Mt 28,18-19).

Iz krsta, v katerem nas Kristus obleče vase (prim. Gal 3,27) in nas po Duhu prerodi (prim. Jn 3,5-6) v Božje otroke, se torej rodi sinodalna Cerkev v poslanstvu. **Celotno krščansko življenje ima svoj izvor in obzorje v skrivnosti Svete Trojice, ki v nas prebuja dinamizem vere, upanja in ljubezni.**

16. »Vendar je Bog hotel ljudi posvečevati in zveličati ne posamič in brez vsakršne medsebojne zveze, temveč jih je hotel narediti za ljudstvo, ki bi ga v resnici priznavalo in mu sveto služilo« (koncilna dogmatična konstitucija *Lumen gentium* – o Cerkvi – LG 9). Božje ljudstvo, ki je na poti v kraljestvo, se nenehno hrani z evharistijo, izvorom občestva in edinosti: **»Ker je en kruh, smo mnogi eno telo, vsi smo namreč deležni enega kruha« (1 Kor 10,17).** Cerkev, ki se hrani z zakramentom Gospodovega telesa in krvi, je njegovo telo (prim. LG 7): **«Vi pa ste Kristusovo telo in vsak zase udje« (1 Kor 12,27).** Oživiljena z milostjo je tempelj Svetega Duha (prim. LG 4). On je pravzaprav tisti, ki jo oživlja in gradi, ko nas vse dela za žive kamne duhovne zgradbe (prim. 1 Pt 2,5; LG 6).

17. Sinodalni proces nam je omogočil doživeti »duhovni okus« (Apostolska spodbuda papeža Frančiška Evangelii Gaudium – EG 268) »biti Božje ljudstvo«, zbrano iz vseh plemen, jezikov, ljudstev in narodov, ki živijo v različnih okoljih in kulturah. To Božje ljudstvo ni nikoli zgolj skupek krščenih, temveč občestveni in zgodovinski subjekt sinodalnosti in poslanstva, ki še vedno roma v času in je že v občestvu z nebeško Cerkvijo. V različnih okoljih, v katerih so posamezne Cerkev zakoreninjene, Božje ljudstvo oznanja in pričuje o veselem oznanilu odrešenja; živi v svetu in za svet, hodi skupaj z vsemi narodi na zemlji, vstopa v dialog z njihovimi religijami in kulturami, v njih prepozna semena Besede in napreduje proti Kraljestvu. **Nas, ki smo vključeni v to ljudstvo po veri in krstu, podpirajo in spremljajo Devica Marija, »namenje gotovega upanja in tolažbe« (LG 68), apostoli, tisti, ki so pričevali za svojo vero do te mere, da so dali svoje življenje, ter svetniki vseh časov in krajev.**

18. V svetem Božjem ljudstvu, ki je Cerkev, je občestvo vernikov /lat. communio Fidelium/ hkrati občestvo Cerkva /communio Ecclesiarum/, ki se kaže v občestvu škofov /communio Episcoporum/ zaradi zelo starega načela, da je »Cerkev v škofu in škof v Cerkvi« (sv. Ciprijan, Pismo 66,8). V službo tega mnogovrstnega občestva je Gospod postavil apostola Petra (prim. Mt 16,18) in njegove naslednike. Na podlagi petrinske službe je rimski škof »trajno in vidno počelo in temelj« (LG 23) edinosti Cerkve.

19. »V Božjem srcu imajo ubogi prednostno mesto« (EG 197), prav tako odrinjeni in izključeni, zato je tako tudi v srcu Cerkve. V njih krščanska skupnost srečuje obličje in telo Kristusa, ki je bil bogat, pa je zaradi nas postal ubog, da bi mi obogateli po njegovem uboštvu (prim. 2 Kor 8,9). **Prednostna odločitev za uboge je notranja kristološki veri. Ubogi poznajo trpečega Kristusa neposredno (prim. EG 198), zato so glasniki odrešenja, ki so ga prejeli kot dar, in pričevalci veselja evangelija.** Cerkev je poklicana biriti uboga z ubogimi, ki pogosto predstavljajo večino vernikov, jim prislusniti ter se skupaj z njimi naučiti prepoznavati karizme, ki jih prejemajo po Duhu, in jih obravnavati kot subjekte evangelizacije.

20. »Luč narodov je Kristus« (LG 1) in ta luč sije na obličju Cerkve, čeprav jo zaznamujeta krhkost človeškega stanja in zamegljenost greha. Kristus ji daje dar in odgovornost biti učinkovit kvas vezi, odnosov in bratstva človeške družine (prim. **koncilski dekret Ad Gentes** - AG 2-4), ki v svetu pričuje o smislu in cilju njegove poti (prim. **koncilna pastoralna konstitucija Gaudium et spes** - o Cerkvi v sedanjem svetu – GS 3 in 42). To odgovornost prevzema v času, ki ga obvladujeta kriza soudeležbe, to je čutenja, da smo del in deležniki skupne usode, ter individualistično pojmovanje sreče in odrešenja. **Njena poklicanost in preroško služenje (prim. GS 12) vsebujeta pričevanje o načrtu Boga, da vse človeštvo združi s seboj v svobodi in občestvu. Cerkev, ki je »v skrivnosti že pričujoče Kristusovo kraljestvo« (LG 3), in »na zemlji predstavlja seme in začetek tega kraljestva« (LG 5), hodi zato skupaj z vsem človeštvom in se z vsemi močmi zavzema za človekovo dostojanstvo, skupno dobro, pravičnost in mir ter »hrepeni po popolnem kraljestvu« (LG 5), ko bo Bog »vse v vsem« (1 Kor 15,28).**